

“Editorial Letter”

Managing Authorship Conflicts: A Guide for Researchers

*Soodabeh Joolae¹

Nowadays, the issue of Authorship has increasingly expanded in the academic world and has resulted in a lot of problems for scholars and the editorial board of scientific Journals. Given the increasing number of postgraduate students and subsequent research activities, every day we witness the formal and informal arguments on the ambiguity and unfairness of decisions regarding authors' names and the dissatisfaction of students and professors in this regard. These discontents make it clearer that there is an urgent need for the policies that address the road map for researchers. Knowing about these policies and their practical application can play an effective role in preventing potential misuse and managing common disputes over authorship.

Authorship is a proper method of assigning responsibility and giving credit for doing intellectual work to individuals. The credit is given to an individual to collaborate on research and its importance in fostering reputation and support for academic promotion for the author and increasing the strength and credibility of the affiliated organizations.

Individuals violate ethical principles in authorship in a variety of ways; sometimes by placing names of people who did not have a role in doing research or played a very small role, and sometimes by removing the names of people who have been involved in a part of the research. Preventing such events is always better than confronting it after the occurrence.

Many academic institutions and organizations, such as universities and research institutes, have developed standards for authorship, although they are similar in basic principles, may vary somewhat over time and from one discipline to another. Various motivations may reinforce the temptation to violate these standards and fundamental principles in individuals. For example, young researchers may believe that putting senior faculty names in the list of authors can increase the credibility of the paper and the chance of accepting it for publication, or not placing the names of people who own power, would endanger their job position. Sometimes, investment in expanding job and research opportunities and receiving financial support may encourage researchers to add people's names, conflicting with the authorship standards.

The responsibility for deciding to give authorship credit when publishing the results of research activities in journals is to those who have conducted the research. Sometimes there may be disagreements about the authors of the product of an intellectual effect, which usually interfere with the work. Researchers need to be aware of and apply the principles of authorship, which usually referred to in the section of author's guideline in each journal. As well, the documentation of ethical codes in publications should always be considered an acceptable source.

One of the important points to prevent possible disagreements is that the authorship criteria are agreed upon by all members of the research team in the first phase of the research. Whenever possible, it is recommended that written records of authorship decisions be maintained by the team leader and, if necessary, revised by the team members according to the role and participation of individuals during the research.

Harvard Medical School considers the basic principles of authorship as:

- Having a significant and direct contribution to the work from conceptual development to design, analysis, and/ interpretation of data.

¹. Professor, Nursing Care Research Center, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. Research Coordinator, Center for Health Evaluation & Outcome Sciences (CHEOS), Providence Health Care, Vancouver, Canada (*Corresponding author) Email: sjoolae@mail.ubc.ca

- Motivating and guiding intellectually for the basic idea and supporting the continuity of work. (It should be noted that financial support does not include the criteria for authorship).
- In research conducted by specialized teams, individual engagement and responsibility may be limited to certain aspects of work, but everyone should be involved in writing the article and finalizing its final version.
- The corresponding author, even if does not have a deep understanding of any specialized part of the work, must have a complete understanding of the overall work.
- The corresponding author should ensure that all authors have the basic standards of authorship, and she/he should have a written brief description of their participation in the research process to provide the editor.

The order of authors may be determined in different ways in different countries, organizations, and research groups. One of the common ways to determine the order of the authors is based on each author's contribution, and who has been the leader of the research and writing of the article. In some cases, the most experienced person is considered the last author and correspondence, and sometimes the names may be mentioned in alphabetical order. Usually, selection based on the roles and responsibilities of people in the research, and then in writing the article, is more common than other methods. In this way, it is expected that the first author will have the greatest role in doing the work. Sometimes the names of people are on the list of authors who have not played any role in the work. These people may be in the role of head of the department or influential people. On the other hand, you may add your friends' names to your list, hoping that he will do the same for you. These people are called "honorary authors," and adding their names is conflicting with the principles of publication ethics.

The International Committee of Medical Journals Editors (ICMJE) in 2018 made recommendations for conducting, reporting, editing, and disseminating scientific works in medical journals, according to which authorship has four essential requirements:

- Having a significant contribution to designing, collecting, analyzing or interpreting data
- Preparing the draft of a paper or accurately reviewing and criticizing its intellectual content
- Reviewing and approving the final version of the article before its publication
- Agreeing to address all aspects of work and ensuring that questions about the accuracy or integrity of each part of work are appropriately considered and resolved.

Each person on the list of authors, in addition to taking responsibility for the parts of the work that has personally done, must be able to recognize the roles of other authors. Also, those who have contributed to the performance of the project, or compilation of the article, but their participation was not so much that they can be on the authors' list, should be appreciated in the acknowledgment section.

The above items are a general guide, and different disciplines or journals may apply different standards in their field. For example, some journals emphasize that all those designated as authors must meet all four ICMJE criteria for authorship. The corresponding author is responsible for identifying the individuals who meet these criteria. Other responsibilities of the corresponding author include communicating with the journal when submitting a manuscript, determining the contribution of individuals to the research work, and ensuring the fulfillment of all the administrative requirements of the journal, such as providing correct details of authors, ethics committee approvals, trial registration records and the form of conflict of interest. The corresponding author also receives comments from the reviewers and the final version of the paper for approval by the authors. However, these tasks may be assigned to one or more colleagues by prior agreement.

The corresponding author must be identified before the start of the work, and when a large team with several authors have conducted a research, the team should ideally decide who is going to be in the author's list. All members of the team that are supposed to be in the list of authors need to meet all four criteria for authorship, including the review and approval of the final version of the paper, and be able to assume overall responsibility of the work and responsibility for the accuracy of the work of other authors in the team. However, when there are disagreements among authors, it is imperative to follow the instructions of the Publication Ethics Committee or the recommendations of the editors of medical journals and other guidelines in this area. But first and foremost, developing and strengthening of an ethical culture in the field of publications is a key issue that professors are expected to take into account and act as a role model in their academic role with both their students and colleagues. Speaking about

this issue from the beginning of the work and making a decision about it before writing an article, can be very effective in preventing future disagreements.

Keywords: Authorship, Guidelin, Research

How to Cite: Joolae S. "Editorial Letter"Managing Authorship Conflicts: A Guide for Researchers. *Iran Journal of Nursing*. 2019; 32(117):1-6.

Received: 2 Jan 2019

Accepted: 17 Apr 2019

Archive of SID

«نامه سردبیری»

مدیریت اختلافات نویسندگی: راهنمایی برای پژوهشگران

*سودابه جولایی^۱

اختلافات مربوط به موضوع حق نویسندگی یا Authorship، این روزها به طور فزاینده‌ای در فضای آکادمیک مطرح شده و مشکلات زیادی را برای پژوهشگران و همچنین شورای سردبیری نشریات علمی ایجاد کرده است. با توجه به افزایش تعداد دانشجویان در مقاطع تحصیلات تکمیلی و فعالیت‌های پژوهشی متعاقب آن، همه روزه شاهد بگو مگوهای رسمی و غیر رسمی در مورد مبهم و ناعادلانه بودن تصمیم‌گیری‌های مربوط به اسامی نویسندگان و نارضایتی دانشجویان و اساتید در این زمینه هستیم. این نارضایتی‌ها، ضرورت وجود سیاست‌های روشن مبتنی بر عملکرد افراد در فرایند پژوهش و انتشار نتایج آن را بیش از پیش روشن می‌سازد. آگاهی در مورد این سیاست‌ها و کاربرد آن‌ها در عمل، می‌تواند نقش مؤثری در پیشگیری از سوء استفاده‌های احتمالی و مدیریت اختلاف نظرهای رایج در خصوص حق نویسندگی داشته باشد.

حق نویسندگی یک روش صحیح تخصیص مسئولیت و دادن اعتبار برای انجام یک کار فکری به افراد است. اعتباری که به یک فرد برای همکاری در انجام یک پژوهش اعطاء می‌شود و اهمیت آن در ایجاد شهرت و حمایت از ارتقاء آکادمیک برای فرد نویسنده و افزایش قدرت و اعتبار سازمان‌هایی است که فرد به آن وابسته است.

افراد به صورت‌های مختلفی اصول اخلاقی را در زمینه نویسندگی زیر پا می‌گذارند. گاه به صورت قرار دادن اسامی افرادی که نقشی در انجام کار نداشته و یا نقش بسیار کوچکی داشته‌اند و گاه با حذف اسامی افرادی که عملاً بخشی از کار را به عهده داشته‌اند. پیشگیری از چنین اتفاقاتی همواره بهتر از مواجهه با آن پس از وقوع است.

بسیاری از نهادها و سازمان‌های آکادمیک مثل دانشگاه‌ها و مؤسسات تحقیقاتی استانداردهایی را برای حق نویسندگی ایجاد کرده‌اند که اگر چه در اصول اساسی مشابه هستند، اما ممکن است در طول زمان و از یک رشته به یک رشته دیگر تا حدودی متفاوت باشند. انگیزه‌های گوناگونی ممکن است و سوسه عدول از این استانداردها و اصول اساسی را در افراد تقویت کند. مثلاً پژوهشگران جوان ممکن است بر این باور باشند که قرار دادن اسامی اساتید ارشد در فهرست نویسندگان، می‌تواند به اعتبار مقاله و شانس پذیرش آن برای انتشار بیفزاید و یا عدول از قراردان نام افراد صاحب قدرت، موقعیت کاری آنان را در خطر قرار دهد. گاهی سرمایه‌گذاری برای افزایش فرصت‌های شغلی و تحقیقاتی و دریافت حمایت‌های مالی، ممکن است پژوهشگران را به افزودن اسامی افراد، بر خلاف استانداردهای نویسندگی تشویق کند.

مسئولیت تصمیم‌گیری در خصوص دادن اعتبار نویسندگی در هنگام انتشار نتایج فعالیت‌های پژوهشی در نشریات، به عهده کسانی است که کار پژوهش را انجام داده‌اند. گاهی ممکن است در مورد نویسندگان محصول یک اثر فکری اختلاف نظر پیش بیاید که معمولاً انجام کار را دچار اختلال می‌کند. پژوهشگران باید از اصول اعطای حق نویسندگی که معمولاً در بخش راهنمای

^۱ .استاد، مرکز تحقیقات مراقبت‌های پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ایران. پژوهشگر مرکز تحقیقات علوم ارزشیابی سلامت، ونکوور، کانادا

Email sjoolae@mail.ubc.ca

(*نویسنده مسئول)

نویسندگان هر نشریه به آن اشاره می‌شود، آگاهی داشته و به آن عمل کنند. همچنین مستندات مربوط به کدهای اخلاقی در انتشارات لازم است همواره به عنوان منبعی قابل قبول مد نظر قرار گیرد.

یکی از نکات مهم برای پیشگیری از اختلاف نظرهای احتمالی این است که معیارهای نویسندگی توسط همه اعضای تیم پژوهش در مرحله اول تحقیق مورد توافق قرار گیرد. در صورت امکان، توصیه می‌شود که سوابق کتبی مربوط به تصمیم‌گیری درباره نویسندگی توسط مسئول تیم حفظ و در صورت لزوم با توجه به نقش و مشارکت افراد در طول تحقیق با همفکری اعضای تیم بازنگری شود.

دانشکده پزشکی هاروارد ضمن اشاره به تفاوت‌های سطحی، اصول اساسی نویسندگی را شامل موارد زیر می‌داند:

- داشتن سهم قابل توجه و مستقیم در انجام کار از توسعه‌ی مفهوم، تا طراحی، تجزیه و تحلیل و/تفسیر داده‌ها
 - مشوق و هدایت‌گری فکری برای ایده اولیه و حمایت در تداوم کار. (لازم به ذکر است که حمایت مالی شامل معیارهای نویسندگی نمی‌باشد).
 - در تحقیقاتی که توسط تیم‌های تخصصی انجام می‌شود، مشارکت و مسئولیت فردی ممکن است به جنبه‌های خاصی از کار محدود شود، اما همه افراد بایستی در نوشتن مقاله و طرح و تأیید نسخه نهایی آن مشارکت داشته باشند.
 - نویسنده مسئول، حتی اگر درک عمیقی از هر بخش تخصصی کار ندارد، باید درک و اشراف کامل نسبت به کلیت کار داشته باشد.
 - نویسنده مسئول باید اطمینان حاصل کند که همه‌ی نویسندگان استانداردهای اساسی نویسندگی را دارا هستند و توضیحات مختصر از مشارکت آنان را در روند کار بصورت مکتوب برای ارائه به سردبیر داشته باشد.
- تعیین ترتیب نویسندگان ممکن است در کشورها، سازمان‌ها و گروه‌های تحقیقاتی مختلف، به شیوه‌های متفاوتی صورت گیرد. یکی از روش‌های متداول تعیین ترتیب نویسندگان، بر اساس سهمی است که هر یک در انجام کار داشته‌اند و این که چه کسی رهبری کار تحقیق و نگارش مقاله را به عهده داشته است. در برخی موارد با تجربه‌ترین افراد به عنوان نویسنده آخر و مسئول در نظر گرفته می‌شوند و گاهی هم اسامی ممکن است به ترتیب حروف الفبا ذکر شود. معمولاً انتخاب بر اساس نقش و مسئولیت افراد در پژوهش و سپس در نگارش مقاله، متداول‌تر از دیگر روش‌هاست. به این ترتیب انتظار می‌رود که نویسنده اول، بیشترین نقش را در انجام کار داشته باشد.
- گاهی اوقات اسامی افرادی در فهرست نویسندگان قرار می‌گیرد که هیچ نقشی در انجام کار نداشته‌اند. این افراد ممکن است رئیس دپارتمان یا افرادی با نفوذ و قدرت باشند. از سوی دیگر ممکن است شما اسامی دوستی را به فهرست خود اضافه کنید با این امید که او نیز چنین کاری را برای شما انجام دهد. به این افراد "نویسنده افتخاری" گفته می‌شود و افزودن اسامی آنان با اصول اخلاق نشر در تضاد است.

کمیته بین‌المللی سردبیران نشریات پزشکی (International Committee of Medical Journals Editors / ICMJE) در سال ۲۰۱۸ توصیه‌هایی را برای انجام، گزارش، ویرایش و انتشار فعالیت‌های علمی در نشریات پزشکی توصیه کرده است که بر اساس آن نویسندگی چهار شرط اساسی دارد:

- داشتن سهم قابل توجه در طراحی، گردآوری، یا تجزیه و تحلیل و یا تفسیر داده‌ها
- تهیه پیش نویس مقاله و یا مرور و نقد دقیق محتوای فکری آن
- مرور و تأیید نسخه نهایی مقاله پیش از انتشار
- توافق برای پاسخگویی به تمام جنبه‌های کار و حصول اطمینان از این که سئوالات مربوط به صحت و یا یکپارچگی هر بخش از کار، مناسب مورد بررسی و حل و فصل قرار می‌گیرند.

هریک از افراد در فهرست اسامی نویسندگان، علاوه بر پاسخگویی در مورد بخش‌هایی از کار که شخصاً انجام داده است، باید قادر به تشخیص نقش سایر نویسندگان باشد. همچنین افرادی که به انجام پروژه و یا تدوین مقاله کمک کرده‌اند، اما مشارکت آنها به اندازه‌ای نبوده که در فهرست نویسندگان قرار گیرند، باید در قسمت قدردانی از آنها تشکر شود.

موارد یاد شده یک راهنمای عمومی است و ممکن است رشته‌ها یا نشریات مختلف، استانداردهای گوناگونی را در حوزه خود اعمال کنند. مثلاً برخی نشریات تأکید دارند که تمام کسانی که در فهرست نویسندگان قرار دارند حتماً دارای تمام چهار معیار ICMJE برای نویسندگی باشند. نویسنده مسئول مسئولیت شناسایی افرادی که با این معیارها مطابقت دارند را بر عهده دارد. برقراری ارتباط با مجله در هنگام ارسال مقاله، بررسی سهم و نحوه مشارکت افراد در کار پژوهشی و حصول اطمینان از انجام تمام الزامات اداری مجله، نظیر ارائه جزئیات صحیح مربوط به نویسندگان، مجوز کمیته اخلاق، مدارک ثبت کارآزمایی و فرم‌های مربوط به تعارض منافع از دیگر وظایف نویسنده مسئول می‌باشد. نویسنده مسئول همچنین دریافت‌کننده نظرات داوران و نسخه نهایی برای تأیید نویسندگان نیز می‌باشد. اگر چه این وظایف ممکن است بر اساس توافق قبلی به یک یا چند همکار اختصاص داده شود.

نویسنده مسئول مقاله باید قبل از شروع کار مشخص گردد و هنگامی که یک گروه بزرگ با چندین نویسنده یک کار پژوهشی را انجام داده است، به طور ایده آل گروه باید تصمیم بگیرند که چه کسی قرار است در فهرست نویسندگان باشد. همه اعضای گروه که قرار است در فهرست نویسندگان قرار گیرند لازم است که تمام چهار معیار نویسندگی از جمله مرور و تأیید نسخه نهایی مقاله را داشته باشند و بتوانند مسئولیت کلی کار و مسئولیت دقت و صحت کار دیگر نویسندگان گروه را به عهده بگیرند. در هر حال هنگامی که در میان نویسندگان با اختلاف نظر مواجه می‌شویم، لازم است حتماً به دستورالعمل کمیته اخلاق نشر و یا توصیه‌های سردبیران نشریات پزشکی و دیگر دستورالعمل‌های موجود در این زمینه مراجعه شود. اما قبل از هرچیز ایجاد و تقویت یک فرهنگ اخلاقی در زمینه انتشارات موضوعی کلیدی است که انتظار می‌رود که اساتید به نوبه خود این موضوع را مدنظر قرار داده و به عنوان یک الگو در این زمینه فرهنگ سازی کنند. صحبت در مورد این موضوع از ابتدای کار و تصمیم‌گیری در باره آن قبل از شروع نگارش هر مقاله می‌تواند در پیشگیری از اختلاف نظرهای بعدی بسیار مؤثر واقع شود.

کلید واژه‌ها: حق نویسندگی، راهنما، پژوهش

تاریخ دریافت: ۹۷/۱۰/۱۲

تاریخ پذیرش: ۹۸/۱/۱۷

References

1. <https://publicationethics.org/resources/guidelines-new/how-handle-authorship-disputesa-guide-new-researchers>
2. <https://hms.harvard.edu/sites/default/files/assets/Sites/Ombuds/files/AUTHORSHIP%20GUIDELINES.pdf>
3. <https://www.bmj.com/about-bmj/resources-authors/article-submission/authorship-contributorship>
4. <https://www.research-integrity.admin.cam.ac.uk/research-integrity/guidelines/guidelines-authorship>
5. <http://www.icmje.org/recommendations>